

1. února 2009

číslo 100

100. číslo *Vojtíka* se svým obsahem i rámcem trochu vymyká zavedenému schématu tohoto periodika. Využili jsme příležitosti ohlédnout se trochu a zavzpomínat. Máte možnost si přečíst zajímavá fakta z historie nejen *Vojtíka*, ale i celého našeho společenství. Požádali jsme i všechny duchovní, kteří za ta léta prošli naším společenstvím (snad jsme na nikoho nezapomněli), aby nám poslali vzpomínku, zdravici, či požehnání. A aby sté číslo nebylo jen nostalgickým vzpomínáním, přinášíme i tentokrát čerstvé informace a zprávy. *Vaše redakce*

Milí přátelé,

Držíte v ruce jubilejní, sté číslo časopisu *Vojtík*, který v našem společenství vychází již téměř 12 let. Tomuto jubileu našeho časopisu je věnována velká část tohoto čísla.

První nutnou činností bylo shromáždění a zpracování archívu všech dosud vyšlých čísel. Ukázalo se, že touto cestou jde redakce vůbec poprvé. Při četbě těch mnoha popsaných stránek se ukázalo naše společenství v celém svém bohatství, světlých i slabších stránkách.

Jsou zde – jaksi mimoděk - zachyceny historické milníky tohoto společenství, příchody a odchody duchovních. Jsou zde zmíněny činnosti, které se udržovaly, rozvíjely i předávaly po celých těch 12 let – patří mezi ně např. Společenství maminek, Indiánky, ministranti, modlitby Taizé apod. Čtenář zde může najít zmínky o činnostech,

kteřích svého času byly úspěšné, pak ale z různých důvodů upadly v zapomnění, či zůstaly v stádiu svého zrodu. I to je však vhodným námětem k přemýšlení. Protože časopis od svého zrodu věnoval velkou pozornost obsahu jednání Svatovojtěžské rady, doporučuji četbu vydaných čísel *Vojtíka* zejména členům SVR na začátku jejich volebního období.

Mnohé z toho, co noví členové tohoto společenství považují za neměnné, „co zde bylo od počátku“, se jeví najednou jako nesamozřejmá změna - výsledek odvahy a rozhodnutí kohosi konkrétního a v konkrétní čas – sem patří např. změny varhaníků nebo osob, které se za ta léta vystřídal ve vedení různých činností, nebo změny ve vybavení interiéru.

Když se tak čtenář probírá starými čísly, nachází za jednotlivými články několik obecných otázek. Nejobecnější a nejvážnější z nich je patrná zejména z úvodníků kněží: stačí se hrát vědo-

mím lásky Boží, které se nám všem nezaslouženě dostává, anebo bychom měli tuto lásku brát jako závazek k činnému obrácení, k překonávání vlastní nedokonalé přirozenosti? Cítím přítomnost této stěžejní otázky v celých dosavadních dějinách tohoto společenství tak, jak jsou popsány ve Vojtíkovi. Jakoby naše nadprůměrné možnosti a naše síla přiznávala této otázce mimořádnou naléhavost.

Rozhodně však patří naše vděčnost všem těm, kteří dokázali nesamozřejmě dávat něco ze svého i ostatním členům společenství; těm, kteří svou energií, časem i modlitbami dokázali ve jménu Pána sloužit druhým. A dvojnásobná vděčnost patří těm, kteří tak dokázali činit pravidelně a dlouhodobě - s veškerým rizikem nepochopení, marnosti a únavy. Ať toto úctyhodné bohatství je pro celé naše společenství i jednotlivé jeho členy výzvou do let budoucích - výzvou, která nesvazuje, ale volá k následování.

Hynek Krátký

Nejprve jsme dali slovo „zasloužilé“ obci redaktorské v pořadí, jak se v análech Vojtíka vyskytovala. S nápadem vydávat časopis přišla po návratu z USA Nad'a Witzanyová. První oporu našla v Katce Kufové. Vít Grec se přidal po více než půldruhém roce Vojtíkova života.

O Vojtíkovi

No co, co psát? První otázka vždycky byla: „Co chceš Hospodine, abych napsala?“ Psaní Vojtíka je služba Bohu a lidem. Každý, kdo to

někdy opravdu zkusil, ví, že se s ním začnou dít podivuhodné věci.

Když naše společenství navštívil pan kardinál Vlk, poprosila jsem ho o požehnání pro redaktory Vojtíka, aby posilovali společenství a vědomí Boží přítomnosti v něm. Odpověděl: „Tak dobře, a aby to tak také bylo; a víte že nežehnám já.“

Kéž tedy se toto požehnání vztahuje i na novou generaci redaktorů Vojtíka i na všechny další, které přijdou po ní.

Nad'a Witzanyová (matka zakladatelka Vojtíka)

Nostalgické zamyšlení „redaktorky“

Držím v ruce novorozeného Vojtíka a nemůžu od něj oči odtrhnout, i když ve skutečnosti je Vojta puberták, kterému táhne na 12. rok. Jak je to možné? Mluvím o prvním čísle našeho farního věstníku, který jsem, jaké štěstí, našla v zasutých žlutých deskách.

V poslední době jsem se Vojtíku moc nevěnovala, neměla jsem sílu. Na jaře jsme začali stavět, do toho firma, ve které jsem 3 roky pracovala, zkrachovala a musela jsem si rychle hledat nové místo. Ostatní redaktoři toho měli také moc a tak měl Vojtík delší pauzu. Ale objevili se noví spolupracovníci a s nimi nové nápady. Jeden z nich měl Hynek Krátký, který začal dávat dohromady archiv a sháněl první čísla Vojtíka.

Zalovila jsem v zásuvkách a – „našli moji rádcové, našli“ - začala číst a četla a četla. První číslo vyšlo 9.3.1997, bylo na 2 stránky A3 a obsahovalo rozhovor s prvním varhaníkem u sv. Vojtěcha. Hádejte, kdo to byl – jaké bylo jeho křestní jméno? A pamatujete si, kteří obětavci byli členy první svatovojtěš-

ské rady? A kdy a jak byl založen rytířský řád ministrantů? A co nám řekl náš „nový kaplan Jan Kotas v říjnu 1998“? A co bylo předchůdcem farních plesů?

Vzpomínala jsem, jak jsme s Nad'ou vybojovaly podobu Vojtíka, jak jsme prožívaly každý rozhovor a umístění článků ve Vojtíku. Je v něm vlastně zachycena podstatná část historie svatovojtěšského společenství; je milé číst oznamy o křtu miminek, která dnes už randí, a pozvánky na akce, které pro nás byly tehdy tak zásadní. Jsem ráda, že jsem měla možnost tolik let s Vojtíkem prožít a ráda do něj budu psát i dál, i když mladá krev by se hodila. Nevíte o nějaké?

Katka Kufová

Co Vojtík dal a vzal

S Vojtíkem to je jako s dětmi. Chvilí radost, chvíli starost. Sem tam probdělá noc – to když se příspěvky ne a ne sejít ani dávno po uzávěrce čísla. A také spokojený pocit, jako když vám přijde domů školák s vyznamenáním na vysvědčení.

Někdy vám únava a vyhoření přinášejí pocit marnosti: o čem zase psát, když se „nic neděje“? Ale tak, jako nemůžete odložit nezdárné dítě, těžko by se odkládalo toto dítě ducha.

Vojtík mi dal možnost poznat řadu lidí a řadu charakterů. Také mi dal příležitost se celkem pravidelně zamýšlet nad tím, co svatovojtěšským společenstvím hýbe nebo nehýbe, jací jsme a kam asi směřujeme. Posílil moji schopnost se za něco poprat; to v době krize, kdy jsme spolu s redaktorkami Nad'ou a Katkou bo-

jovali za tvář Vojtíka, jeho charakter a jeho místo v tomto společenství. Pomohl mi pochopit, jak je důležité umět se dohodnout. Vojtík mi také velice brzy dal poznat jaký je rozdíl mezi službou a prostředkem seberealizace.

S Vojtíkem jsem ale také přišel o řadu iluzí. Mimo jiné o tom, že stačí nabídnout nápad, postrčit správným směrem a věci se dají samy do pohybu. Nedají. Vždycky k tomu jsou potřeba správní lidé, jejich ochota nasadit se a především vedení Duchem. Také jen dobrý úmysl nestačí. Říká se, že cesta do pekla je dlážděna dobrými úmysly. Vojtík a jeho archiv, jak o tom již napsal Hynek, mi také připomněl, jak škodlivé je mít příliš mnoho startů (nebo chcete-li ambicí) a příliš málo dojezdů do cíle. Cítím na sobě i svůj podíl na těchto nezdarech. Zpohodlněli jsme a zvykli jsme si na prvotřídní servis.

Přese vše, co jsem doposud napsal, jsem rád, že mi Pán dal možnost podílet se na dobrém díle a že mě vedl v dobách dobrých i horších. Jsem vděčný i za to, že Vojtíkovi nadělil čerstvé síly. Těším se na to, jak budu vedle Vojtíka vesele stárnout.

Vít Grec

Historie Vojtíka - čísla a fakta

- První číslo časopisu Vojtík vyšlo 9. března 1997 z iniciativy Nadi Witzanovové a Kateřiny Kufové.
- I když byl název Vojtík pracovní a na definitivní název byla vyhlášena soutěž, zůstal tento původní název až dodnes, včetně grafického ztvárnění hlavičky.
- V prosinci 1998 (počínaje č. 18) okruh redaktorů rozšiřuje Vít Grec
- Od roku 1997 dodnes vyšlo celkem 98 čísel (2 čísla – 88 a 94 – zřejmě nevyšla).

- Původní záměr byl vydávat ročně 10 čísel časopisu – jedno číslo každý měsíc s výjimkou letních prázdnin. Jak se tento záměr podařilo naplňovat? Nejvíce čísel časopisu vyšlo v roce 1998 – celkem 11. Nejméně vyšlo v roce 2007 – pouze čtyři.
- O existenci Vojtíka se zasloužil úctyhodný počet více než 140 podepsaných přispěvatelů, mezi nimiž nejvíce příspěvků dodali vedle redaktorů (Witzanyová, Kufová, Grec) bratři Aleš a Martin Opatrných, Martina Hošková, Vladimír Málek.
- Formou rozhovoru bylo představeno celkem 39 členů společenství, z toho 7 duchovních. Tyto rozhovory by vydaly za samostatnou knihu: zajímavým způsobem vyjadřují individuální svědectví o cestě k Pánu a do našeho společenství.
- Po celou dobu svého trvání přinášel Vojtík podrobné zprávy z jednání Svatovojtěžské rady, všiml si dění u Ministrantů a Indiánek, ve Společenství mami-nek atd. Spektrum pozornosti jeho přispěvatelů však mělo mnohem širší záběr.

Hynek Krátký

Co nám napsali naši duchovní

Na následujících řádcích vám přinášíme téměř doslovně pozdravy, vzpomínky a přání od našich milých páterů a jáhnů. Oslovili jsme všechny, ne všichni měli čas nebo inspiraci k odpovědi.

Milé sestry a milí bratři od sv. Vojtěcha, prožil jsem ve vašem společenství kdysi pouze jeden škol-

ní rok (2001 – 2002), takže měřeno pouze délkou času to byla jen epizoda. Měřeno však vzájemným ovlivňováním, alespoň za sebe to tak vidím, to žádná okrajová situace nebyla. Jsem vděčný za všechnu vaši inspiraci a povzbuzení, kterého se mi u vás dostávalo a - troufnu si říci - stále dostává, jak se s vámi tu a onde potkávám při různých příležitostech. Časopis Vojtík, který jubuluje, je jedním z dalších projevů vaší životaschopnosti jako křesťanského společenství. Přeji vám tedy, aby váš život přinášel bohaté plody. A k tomu vám všem a těm, na kterých vám záleží, žehnám.

*P. Michael Slavík (generální vikář
Pražské arcidiecéze)*

Díky Vám za pozdrav i psaní!

Blahopřeji k milému jubileu, rád vzpomínám na společně prožité chvíle v Praze! Vzpomínky jsou spíše "střípky" - především z oblastí, v kterých jsem se zapojoval: náboženství a svátost smíření pro děti. Velice rád nyní např. využívám ve farnosti zkušenost se svátostí smíření pro děti.

S přáním všeho dobrého

*P. Antonín Forbelský (arciděkan v
Pardubicích)*

Jak jsem se stal málem svatým Josefem?

Už ani nevím, kdy a jak to bylo, ale jedny vánoce se hrál nějaký živý betlém. Bylo to představení hodné Arény O2, ale ta ještě nestála, a tak se nejdůležitější události odehrávaly u sv. Vojtěcha. A co se nestalo: nedorazil svatý Josef. A začalo velké shánění a nejdelší vousy u sv. Vojtěcha byly bez diskuze ty moje. A jelikož zažitá tradice je, že Josef měl fousy, bylo to jasné a nepo-

mohlo mi nic. Tak už ani nevím, jestli to Josef stihl či jsem ho opravdu musel zastupovat, ale jedno vím: ve společenství u sv. Vojtěcha v Dejvicích mi bylo krásně.

Tak mnoho požehnání do dalších let celému rektorátu Vojtěšskému i Vojtíkovi.

P. Michael Špilar (farář v Praze–Stodůlkách)

Milí všichni, kteří čtete Vojtíka, ať už po sté, či poprvé! Číslo sto je v životě člověka sice znamením dovršené plnosti života, pro periodikum je ale spíše znamením naděje do budoucnosti.

Naděje, že všechno to, co bylo napsáno v minulých číslech - a v některých jsem se objevil i jako přispěvatel - není pouze krátkým emocionálním výkřikem, ale základem pro vzrůst toho, co má reálnou šanci překročit vysokou hradbu uzavřené zájmové skupiny.

A tak vyprošuji na Hospodinu, aby tato naděje nebyla díky jeho moci zklamána a aby i společenství u sv. Vojtěcha, pro které se Vojtík vydává, bylo i nadále živým svědectvím, že Boží zvěst hradby uzavřenosti přeskakuje trvale a přesvědčivě.

P. Tomáš Holub (generální vikář Královéhradecké diecéze a vyučující na KTF UK)

Se společenstvím sv. Vojtěcha mě spojují nejen tři roky života. A Vojtík, jehož sté číslo vychází, byl nejenom prací, nad kterou jsme se setkávali, ale také dílem, které nás opravdu spojovalo. Mnohá jeho čísla opatruji ve své knihovně, tak jako mnohé tváře ve svém srdci.

Moc rád vzpomínám, a Vojtíkovi i všem tvářím, které se nad ním sklánějí, přeji radost z Hospodina.

P. Jan Kotas (farář v Kolodějích a vyučující na KTF UK)

Milníky nejen Vojtíkovi

S tím, jak se historie vycházení Vojtíka začala nepozorovaně počítat nikoliv na měsíce, ale na roky, začala vystupovat i funkce jakési kroniky společenství.

A tak ze zmínek ve Vojtíkovi můžeme rekonstruovat následující „předhistorické“ milníky:

1991 – vznik svatovojtěšského společenství, počátek zdejšího působení P. Aleše Opatrného

1995 – oficiální vznik řádu rytířů mezi ministranty

1996 – počátek společenství maminek (z iniciativy E. Jelínkové)

1996 – počátek místní jáhenské činnosti Martina Opatrného

Roku **1997** začíná vycházet Vojtík, a tak předhistorie, jako v případě středověkých kronik, se dostává na denní světlo a stává se historií:

1997 – jako místní akolyta je zmiňován Petr Damián Chváta

Říjen 1998 – přichází P. Jan Kotas jako kaplan a 2. kněz

Prosinec 1998 – vedle D. Vochoče se stává druhým varhaníkem Pavel Vopařil

Září 1999 – pozvolna se u sv. Vojtěcha objevuje jako činný kněz i P. Tomáš Holub

Květen 2001 – mezi varhaníky je zmiňována Marie Martinková a nově i Vojta Grec

Září 2001 – P. Aleš Opatrný po 10 letech činnosti u sv. Vojtěcha odchází, je

vystřídán novým týmem duchovních pod vedením P. Michaela Slavíka (tým tvoří Martin Opatrný, Michael Špilar, František Převrátíl, volně i P. Antonín Forbelský a P. Tomáš Holub)

Léto 2002 – po roce působení odchází P. Michael Slavík, P. Michael Špilar i František Převrátíl, vrací se P. Aleš Opatrný

Léto 2004 – definitivní odchod P. Aleše Opatrného, příchod P. Vladimíra Málka

Prosinec 2004 – končí poslední cikvíkář u sv. Vojtěcha

Duben 2005 – nový interiér kostela

Říjen 2007 – oslavy 80. výročí posvěcení kostela

2008 – přichází kostelník Ing. Jiří Štulík

Zpracoval Hynek Krátký

Školení ministrantů

V poslední době se mírně zanedbávala výuka ministrování, protože k ní již není prostor na pátečních schůzkách. V hlavě některých starších ministrantů se tedy zrodil nápad, začít pořádat pro ministranty pravidelná školení. První z těchto setkání proběhlo v sobotu 24.1.2009 v prostorách našeho kostela. Akci připravilo a vedlo 7 vedoucích - starších ministrantů, účastníků přišlo 16, z toho tři vůbec poprvé – Vítek, Kačka a David (to dokládá naši úspěšnou snahu o otevřenost akce).

Na začátku samozřejmě nemohla chybět krátká modlitba, po které jsme se pustili do teoretického vysvětlování, i praktického nacvičování, úkonů, které musí zvládnout

všichni ministranti, bez rozdílu věku. Po společném úvodu následovala svatčina. Když všichni doplnili potřebnou energii, rozdělili jsme se do 3 skupin, v závislosti na zkušenostech jednotlivých ministrantů, a školení pokračovalo dále. Nejmladší se pod vedením Cyrila Sedláčka a Jakuba Havlíka učili jednodušším věcem, jakými jsou např. vybírání nebo svícení při svatém přijímání. Prostřední skupina pod vedením Jana Opatrného, Prokopa Sedláčka a Jana Čady si osvojovala složitější úkony jako např. příprava a podávání konvíček nebo podávání pateny a nejstarší se za asistence mojí osoby a Vojtěcha Krátkého již učili, jak vše správně připravit a zorganizovat, aby celá mše proběhla opravdu důstojně. Než jsme se však nadáli, bylo půl dvanácté, a tedy čas propustit děti domů na oběd. Rámcově jsme stihli vše, co jsme si předsevzali, ale i tak již máme v hlavách náměty pro druhé školení, které proběhne, dá-li Pán Bůh, ještě před Velikonocemi.

Michael Malkovský

Komunita Sant Egidio srdečně děkuje

vám všem za velmi štědré přispění na své Vánoční aktivity.

Ve farnosti sv. Vojtěcha jsme vybrali přes 10000 Kč. Upřímně Pán Bůh zaplať. Z takto vybraných prostředků jsme mohli financovat nejen vánoční oběd v Praze, ale i vánoční slavnost pořádanou v lednu v albánském Pogradci. Rádi bychom se s vámi podělili o radost z těchto slavností a proto všechny srdečně zveme na posezení nad fotkami a krátkým filmem zde v kostele, v sobotu 7.2. v 16:00 hodin.

Kristina Koldinská

Křesťanská akademie

Křesťanská akademie, pobočka Praha 6 vás srdečně zve na jistě velmi zajímavou přednášku doc. Mgr. Martina C. Putny, Dr. z FHS UK na téma

„In God We Trust - Which One?“
aneb

Křesťanství na americký způsob

Přednáška se zde u sv. Vojtěcha bude konat v pondělí 9. března 2009 ve 20 hod.

Vladimír Petkevič

Pojď, buď Mým světlem

Před Vánoci jsem při nakupování dáreků v našem knihkupectví sáhla na pultě s novinkami po jedné knize z Karmelitánského nakladatelství, na jejíž obálce zářila na černém pozadí známá tvář matky Terezy: „Pojď, buď Mým světlem.“ Neodolala jsem. A pak, díky stránkám této knížky, které obsahují před tím nikdy nepublikovanou soukromou korespondenci kalkatské světice, jsem prožila zbytek adventu v úžasné, vlastně hodně intimní blízkosti se ženou, která se stala už za svého života pro tolik lidí všech vyznání symbolem milosrdenství.

Editorovi, otci Brianu Kolodiejchukovi, se podařilo na stránkách knihy zpřístupnit kromě korespondence matky Terezy i další dosud nepublikované texty: její deník, zápisky z duchovních cvičení, veřejné promluvy, svědectví o jejím životě. Kniha tak zachycuje všechny podstatné události jejího života i jejího povolání. Právě tajemství jejího povolání k práci mezi nejchudšími a nejpotřebnějšími vyjadřuje i samot-

ný název knihy. Zaslechla naléhavé Ježíšovo volání: „Pojď, buď mým světlem... Žízním po duších...“ a šla za ním. Knížka dává nahlédnout do bohatství vnitřního života matky Terezy s jeho hloubkou a zápasy, o kterých zatím tak málo lidí vědělo. Je tu představena jako mystička, jejíž nitro bylo očišťováno zkouškami víry a skutečnou temnou nocí, trvající víc jak 40 let.

Pro mnoho lidí, kteří procházejí podobnými zkouškami, se může četba těchto stránek stát zdrojem odvahy a naděje.

Eva Jelínková

Stručně...

- Redakce děkuje těm, kteří pomohli při rekonstrukci archivu Vojtíka: jáhnovi Martinovi, Zdeňce Munzarové, Jiřímu Witzanymu, Katce Kufové, Vítu Grecovi, Václavu Fořtovi, Milanu Kvízovi.
- Nově zvolená pastorační rada se zatím nesešla ke své ustavující schůzi. Předběžné datum je 9. března. Pokud byste měli náměty pro činnost rady, sdělte je laskavě kterémukoliv členovi rady.
- Poznamenejte si do kalendáře Datum Světového dne modliteb je letos 1. pátek v březnu – tedy 6.3. Kromě celopražského setkání, o kterém budeme informovat v příštím čísle, ještě námět k zamyšlení: v Česku se každoročně připojuje k Světovému dni modliteb řada žen z různých společenství, sborů i farností na různých místech republiky. Co kdyby se letos připojila i naše farnost? Jen je potřeba najít ochotnou duši, která by se toho ujala. Bližší informace u Evy Jelínkové nebo na mailu naina@quick.cz.

Z programu Pastoračního střediska na únor 2009

- 3.2. 19:30 Příprava na život v manželství (3/8) *; CPR
- 4.2. 10:00 Společenství maminek s dětmi; DS
- 9.2. 19:00 Kurz pro služebníky eucharistie (4/4)*; jáhen Martin Opatrný; PS
- 10.2. 19:30 Příprava na život v manželství (4/8) *; CPR
- 11.2. 09:30 Akademie nejen pro seniory
- 17.2. 19:30 Příprava na život v manželství (5/8) *; CPR
- 18.2. 10:00 Společenství maminek s dětmi; DS
- 20.2. 20:00 Modlitba Taizé; DS
- 24.2. 19:30 Příprava na život v manželství (6/8) *; CPR
- 28.2. 09:00 Duchovní obnova pro služebníky eucharistie; P. Ondřej Pávek; PS

*PS – Pastorační středisko; CPR – Centrum pro rodinu;
DS – Duchovní správa u kostela sv. Vojtěcha;
* jen pro přihlášené*

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6, pro vlastní potřebu.

Redakce: Vít Grec, viti@grec.cz; Jana Klepková, jana.klepkova@centrum.cz ;

Hynek Krátký, hkratky@upcmail.cz

Jim odevzdávejte příspěvky. Za obsah odpovídá redakce. Vojtík na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik

Náklad na výrobu čísla je 4 Kč.